

dat "alle eer toegevoegd aan de heiligen, die wort gegeven alleen aan God", zoals het te lezen staat in een Sint-Odakapel". Aldus Drs. Egellie.

Op de oude gedenkplaat stond gegraveerd:

"Gods Vrocht stichtte Vvat schennershand ten gronde richte" (bij de nieuwe plaat is helaas de "D" van schennershand een "d" geworden). Als men de hoofdletters (behalve de G) als Romeinse cijfers beschouwt, komt men, na optelling, tot 1921. Men moet ervan uitgaan, dat het kapelletje dus in 1921 is gerestaureerd, nadat het in verval was geraakt. Dat er in die tijd veel werd gewerkt met hoofdletters om een jaartal in een tekst te verbergen, blijkt uit een plaquette achter in de Maria-basiliek te Sittard. Hiervan is de tekst: "pro Cessio VVIJnandsrade Delparae pro beneficiis anno aVreo aCCesptis" ("Moeder van God aanvaard voor de ontvangen weldaden deze processie uit Wijnandsrade, in het gouden jaar"). Een analyse van de tekst laat zien dat de cijferwaarde 1923 is. Dus: in 1923 kwam Wijnandsrade voor de 50ste keer op bedevaart. Dit jaar zijn we dus voor de 110e keer geweest!!

De restauratie van 1921 is niet de laatste geweest; vlak na de oorlog is het gebouwtje opnieuw ingericht. De mergeltreden werden schoongemaakt en hersteld, terwijl langs de nis sierstenen werden aangebracht. Een gietijzeren of koperen knop werd op het dak geplaatst. De kunstschilder Pie Schmitz heeft in opdracht van de eigenaar, de heer Emonds, een nieuwe schildering op een metalen plaat aangebracht, welke tegen de achterzijde van de nis werd bevestigd. Het was oorlogsmateriaal en derhalve niet van de beste kwaliteit. Op de achterzijde van deze plaat hebben wij een andere voorstelling van de steniging van Stephanus aangetroffen: we weten niet of deze de oorspronkelijke was of een voorstudie van Schmitz. In Puth-Schinnen woont de eigenaresse van het kapelletje, Mevrouw C. Emonds-Janssen. Zij heeft nog een schilderij van Pie Schmitz in haar bezit, dat de titel draagt: "Amerika maakt vrienden in Zuid-Limburg". Er staan drie Amerikaanse soldaten bij het Sjttaeveshuuske samen met de heer Emonds en zijn twee dochters. Het schilderij heeft op 10 april op de schilderijtentoonstelling in het gemeenschapshuis gehangen.

De Stichting Vrienden van Wijnandsrade heeft in 1982 als eerste restauratie-object het Sjttaeveshuuske uitgekozen, juist omdat het bij de echte Röttersers zo'n geliefd kapelletje is. De bouwonderneming Habets B.V. uit Nuth stak ons daarbij de helpende hand toe: het gebouwtje werd opnieuw gevoegd en er werd een betonnen fundament gestort. Een kapotte daktegels werd vervangen en de nis werd gewit. Helaas sloegen vandalen drie weken later toe: het bouwsel werd met het roet van verbrande bieten ingesmeerd en de nis werd vol kluiten leem gegooid. Het bestuur van de Vrienden heeft toen besloten om de rest van de restauratie een halfjaar op te schorten, voornamelijk om de aandacht wat van het Sjttaeveshuuske af te wenden.

Op donderdagmiddag 2 juni is het werk voltooid. We hebben het gebouwtje weer schoongemaakt, de nis opnieuw geveerd, de schildering bevestigd, een nieuwe plaquette geplaatst en het hekwerkje voor de nis gezet. Voorlopig hebben we niet de schilderij in de nis geplaatst, maar een speciaal vervaardigde fotokopie daarvan. Het kunstwerk van Mevrouw M. Rubens - Cuypers is ons teveel waard om zonder meer bloot te stellen aan eventuele schenners. Bovendien zal een foto beter bestand zijn tegen de weersinvloeden, vooral als hij luchtdicht is verpakt achter plexiglas. Hierover zijn we geadviseerd door een deskundig architectenbureau.

De Stichting is veel mensen dank verschuldigd. Allereerst de eigenaresse Mevrouw Emonds, die ons toestemming gaf om het kapelletje op te knappen. Daarnaast de heer W. Habets, die de verbouwing verrichtte en die ons de plaquette schonk. De heer Rossen, die het smeedwerk van het hekje verzorgde. De kunstenaar Mevrouw Rubens uit Thorn, die een prachtig schilderij maakte. De heer Sjef L'Ortye, die het schilderwerk van de nis op zich nam en tenslotte de heer Math Marell, die de constructies uitvoerde. Daarnaast hebben we veel gratis adviezen gekregen en konden we dit mogelijk maken door de giften van goedwillende en welmenende sponsors. Allemaal vriendelijk dank!

Het is te hopen dat het Sjttaeveshuuske ongeschonden nog lang in ons midden mag blijven staan. Om ons te stichten. Om onze patroon Steven te eren. Om een mooi rustiek plekje van meditatie aan het nageslacht door te geven.